

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434472
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120434472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom C. XX, J., proti žalovanej: Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. M. XXXX/X, C., adresa na doručovanie: Y. X/XX, C., zastúpená splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OSPO Martin, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, Martin - Priekopa, IČO: 52 354 237, o zaplatenie 4.271,37 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 5Csp/37/2021-111 zo dňa 21. októbra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 4.271,34 eur spolu s príslušenstvom z titulu Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu E. Z. J. a.s. so žalovanou dňa 03.06.2014. Žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. V prvom rade sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní a mal za to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 53 ods. 9, § 565, § 524 Občianskeho zákonníka, § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2011 Z. z. o bankách. Dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že žalovanej bola doručená výzva v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením, a preto právny predchodca žalobcu nemohol pristúpiť k zosplatneniu úveru v zmysle § 565 OZ v súlade so zákonom. Keďže nemohlo dôjsť k platnému zosplatneniu úveru, žalobca nemohol nadobudnúť aktívnu legitímáciu v dôsledku postúpenia pohľadávky. V súvislosti s podacím hárkom predloženým žalobcom, ktorým preukazoval doručenie výzvy pred samotným zosplatnením žalovanej (§ 53 ods. 9 OZ) mal za to, že podací hárok iba preukazuje skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu, avšak nie je dôkazom o tom, že prepravca túto zásielku skutočne doručil do dispozície adresáta (žalovanej), pričom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Obo/3/2008 zo dňa 02.04.2008. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP, keď nemal v konaní preukázaný vznik trov inak úspešnej žalovanej.

2) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a vyhovel žalobe. Správnym a náležitým zistením skutkového stavu veci, ako aj správnym právnym posúdením veci by súd prvej inštancie musel dospieť k záveru, že mu v tomto spore svedčí aktívna legitímácia, keďže k zosplatneniu úveru došlo platne. Boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2011 Z. z. o bankách, a preto bola platne postúpená pohľadávka.

Súdu bola doručená Tretia upomienka zo dňa 29.01.2018 (výzva na úhradu omeškanej splátky), ako aj podací hárok preukazujúci doručovanie žalovanej, a to pod číslom zásielky RE364965598SK. Z podacieho hárku je zrejmé, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 29.01.2018, a preto tvrdenie súdu, že žalobca nepreukázal jej doručenie, je nesprávne. Poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR v súvislosti s posudzovaním účinkov doručenia poštových zásielok, v zmysle ktorej pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky.

3) Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5) Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. V predmetnom konaní si žalobca voči žalovanej uplatnil postúpený nárok vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru spolu s príslušenstvom, ktorý vznikol na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 03.06.2014 uzavretej medzi žalovanou ako dlžníčkou a Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (právnym predchodcom žalobcu) ako veriteľom. Súd prvej inštancie sa potom správne zaoberal tým, či žalobca bol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby a v tej súvislosti, či pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia, bola splatná (ktoré skutočnosti v konaní namietala žalovaná). Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách nepochybne vyplýva, že spôsobilým predmetom postúpenia je iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu, že žalovaný bol napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu žalovaného. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi, pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Na základe uvedeného, aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/234/2018). Súd prvej inštancie preto v tejto súvislosti správne skúmal, či právny predchodca žalobcu pred zosplatením úveru upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ) a správne ustálil, že podací hárok predložený žalobcom nepreukazuje doručenie podania označeného ako Tretia upomienka - pokus o zmier (ďalej len ako „upomienka“) žalovanej.

6) Rovnako aj odvolací súd k námietkam žalobcu, že splnil podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ čo sa týka doručenia upozornenia na uplatnenie práva na zosplatenie úveru, zdôrazňuje, že podací hárok o doručovaní upomienky nepreukazuje, že sa upomienka reálne dostala do sféry dispozície žalovanej a že táto mala možnosť sa s ňou oboznámiť. Nebolo pritom nevyhnutné, aby sa žalovaná s obsahom zásielky oboznámila, postačovalo, aby mala objektívnu možnosť spoznať jej obsah. V prejednávanej veci žalobca nepreukázal, že žalovaná mala reálnu možnosť sa s upomienkou oboznámiť, a preto ním zamýšľaný právny úkon nevyvolal právne účinky. Bez preukázania tejto skutočnosti (§ 53 ods. 9 OZ), potom nemožno konštatovať, že právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v súlade so zákonom (§ 565 OZ), v dôsledku čoho jeho pohľadávka nebola spôsobilá na postúpenie. Postúpenie pohľadávky nespôsobilej na postúpenie v nadväznosti na ust. § 39 OZ spôsobuje absolútnu neplatnosť takéhoto postúpenia.

7) Pokiaľ teda žalobca rozporoval správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie s poukazom na nesprávne zistený skutkový stav, resp. nesprávne právne posúdenie veci, s týmto sa odvolací súd nestotožnil. Naopak má za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých

vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

8) Pretože vo svojom odvolaní žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaná, aj keď ostala v odvolacom konaní nečinná, mala v ňom úspech, a preto by mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jej nečinnosť v odvolacom konaní jej súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).